

Dosarul nr. 2ra-582/20

Prima instanță - (Judecătoria Edineț, sediul Briceni) jud: P. Hilotii

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud: D. Stănilă, D. Corolevschi, I. Grosu

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Marin Colibnic,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă Liza Baeș
împotriva lui Marin Colibnic cu privire la încasarea datoriei și compensarea
cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 26 februarie 2019 Liza Baeș a depus cerere de chemare în judecată împotriva
lui Marin Colibnic, solicitând încasarea datoriei de 1 250 de euro și 20 000 lei și
compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 27 februarie 2016 între soțul
său Simion Baeș și pârâtul Marin Colibnic, a fost negociat un contract de împrumut,
în urma căruia lui Marin Colibnic i s-a acordat un împrumut în mărime de 1 250 de
euro și 20 000 lei, fără dobândă.

Banii i-au fost transmiși la 27 februarie 2016. La această data, pârâtul Marin
Colibnic a întocmit o recipisă, în scris, eliberată și semnată de el personal, fapt ce
confirmă raportul juridic de împrumut.

Reclamanta a menționat că soțul ei a decedat, iar conform art. 1516 din Codul
civil, în vigoare la momentul deschiderii succesiunii, ea a acceptat moștenirea prin
depunerea la notar de la locul deschiderii succesiunii a unei declarații de acceptare
a succesiunii.

Astfel, consideră că este parte la raportul juridic litigios, fiind în drept să
intenteze acțiunea dată.

Totodată, menționează că suma împrumutată pârâtului le-a aparținut ambilor
soți.

Din februarie 2017 împreună cu soțul ei, în mod verbal i-au solicitat pârâtului
restituirea sumei, însă acesta s-a eschivat de la achitarea datoriei.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art. 210, 513-514, 572, 867 și 871 din Codul civil.

Prin hotărârea din 14 mai 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Liza Baeș împotriva lui Marin Colibnic.

S-a încasat de la Marin Colibnic în beneficiul Liziei Baeș suma datoriei de 1250 de euro, conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei la ziua executării hotărârii judecătorești și suma de 20 000 lei, cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 1 326, 37 de lei și cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în sumă de 700 lei.

În motivarea soluției adoptate, prima instanță a reținut că Liza Baeș în baza certificatului de calitate de moștenitor este în drept să înainteze acțiunea civilă privind încasarea datoriei, în scopul dobândirii actelor necesare pentru a dovedi existența bunurilor ce compun patrimoniul succesoral al defunctului Semion Baeș. Astfel că, cerința privind încasarea de la pârât a sumei 1 250 de euro și 20 000, este întemeiată și probată.

A remarcat că la materialele dosarului nu este anexată nici o probă prin care să se confirme faptul onorării obligațiunii pecuniare asumate în baza recipisei întocmite în scris personal de către pârâtul Marin Colibnic la 27 februarie 2016.

Totodată, a menționat că nici în ședința de judecată Marin Colibnic nu a prezentat nici o probă concludentă și pertinentă întru dovedirea afirmațiilor sale privind restituirea datoriei.

La 20 mai 2019, Marin Colibnic a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 13 septembrie 2019 a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Marin Colibnic și s-a menținut hotărârea din 14 mai 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni.

La 28 ianuarie 2020, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 99), Marin Colibnic a declarat recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

În motivarea recursului, cu referire la prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, recurentul a invocat că soluția dată de prima instanță și instanța de apel a fost dictată de interpretarea eronată a normelor de drept material.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 15 ianuarie 2020 (f.d. 89), fiind recepționată de recurent la 21 ianuarie 2020 (f.d. 91). Din acest considerent, Colegiul consideră că recursul din 28 ianuarie 2020 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 25 februarie 2020 în adresa intimatului a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Marin Colibnic cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, Liza Baeș nu a depus referință, prin care să-și expună poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230].

Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Marin Colibnic nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Marin Colibnic.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari